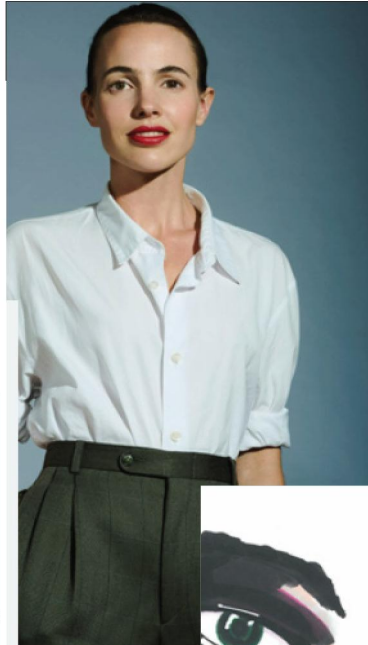

DONALD DUCK EN DOSTOJEVSKI

Sophie van der Stap is terug, met de roman *De mogelijkheid van jou* (Prometheus). Een jonge schrijver en een modeontwerpster ontmoeten elkaar in Parijs en worden verliefd. Ze worstelen met de idealen waaraan ze willen voldoen - en waaraan de ander moet voldoen. Dit zijn Sophies literaire favorieten.

LIEVELINGSBOEK 'The Hours van Michael Cunningham. Hij zegt in dit boek zo veel met zo weinig woorden. In een paar zinnen zet hij een heel personage neer. De zinnen zijn kunstwerkjes op zich. Maar ze zijn vooral ook zo "schoon". Hij zegt niks twee keer. Hij zegt zelfs heel veel met wat hij weglaat.'

RECENT UITGEKOMEN GOED BOEK 'Absoluut *A Little Life* van Hanya Yanagihara. Ik denk dat literatuur de taak heeft het onbegrijpelijke begrijpelijk te maken of het ongrijpbare zichtbaar en dichtbij. Na dit boek begrijp ik waarom mensen zichzelf te kunnen haten dat ze zichzelf iets aandoen, zichzelf langzaam laten sterven. En ook: *The Underground Railroad* van Colson Whitehead, over slavernij in de zuidelijke staten van Amerika. Het is zo dicht op de huid geschreven dat het verschrikkelijk pijn doet, en dat is altijd een reden om een boek te lezen of een film te zien. Geluk

PHILIPPE VOGELZANG

in films en boeken is heel prettig maar alleen als het volgt op misère, anders wordt het gauw saai.'

IRRITANT PERSONAGE 'Dat moet de hoofdpersoon uit *Knielen op een bed violen* van Jan Siebelink zijn geweest. Het ergerde me zo ontzettend dat hij zich met die religieuze engerds inliet en het geluk van zijn huwelijk door de vingers liet glippen. Ik moest het soms wegleggen, zo vreselijk ergerde ik me aan hem. Een geweldig boek dus.'

GUILTY PLEASURE 'Donald Duck. Ik vind het nog net zo leuk als vroeger. Ultieme ontspanning en lol.'

BOEK WAAR JE NIET DOORHEEN KWAM 'Ik heb nu twee keer geprobeerd de *Gebroeders Karamazov* van Dostojevski te lezen, en het boek twee keer weggelegd. Hoewel ik juist hou van schrijvers die niet bang zijn om hun verhaal lang in te leiden, en niet zozeer van boeken die in de eerste pagina's al hun cliffhanger aan de geraniums hangen, heb ik toch - helaas - moeite met dit boek.'

MOOISTE SCHRIJFSTIJL 'Nabokov. Zijn zinnen zijn zo mooi, het ritme, de alliteraties, het vocabulaire, de vlijmscherpe observaties. Ik heb *Lolita* vorig jaar herlezen en ik heb intens genoten van Nabokovs schrijven.'

